

шения между България и Египетъ; 3-о въ Цариградъ прѣзъ 1908 година за припознаването *Независимостта на България* отъ В. Порта; и 4-то въ Петроградъ прѣзъ 1909 година за подписване на Руско-Българската конвенция върху заемтъ отъ 82 милиона франка, който Руското правителство направило на България по откупа на Източнитъ желѣзници въ Южна България и по капитализираната данъ на Източна Румелия, плащана на В. Порта до 22 Септемврий 1908 — денътъ на прогласяването независимостта на България.

Димитровъ е писалъ и издалъ нѣколко свои брошури и една въ прѣводъ отъ английски подъ слѣдующитъ заглавия:

1. — „Уроци отъ клание или поведението на Турското правителство въ и около България прѣзъ 1876 година отъ В. „Глядстонъ“ (1877);

2. — „Кратко ръководство за общи и парламентарни събрания“ (1879);

3. — „Спомени по изслѣдванията на Турскитъ свирѣпства при потушението на Българското възстание прѣзъ 1876 г., и по резултата от тия изслѣдвания“ (1901);

4. — „Египетъ и Суданъ въ физическо, етническо, политическо, административно и икономическо отношение прѣзъ 1906 година“ (1906);

5. — „Руската политика спрѣмо България и Българския народъ отъ 1878 до 1914“, издадена отъ името на Д-ръ А. Керемекчиевъ прѣзъ 1915 година, и

6. — „Моитъ спомени и моята дѣйность по Съединението на Източна Румелия съ Княжество България прѣзъ 1885 година“ (1918).